WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR

Het blad voor kleine en grote kinderen

3 januari 1957
Nr 326
7e jaar - 20 blz

Mickey magazine

RUILHOEK

Willy EECKHOUT, Steenweg op Bergen 382, Anderlecht (België), verzamelt postzegels van alle landen en zou graag nieuwe zegels hebben in ruil voor zijn dubbels.

★

Jimmy JACOB, Montgomerystraat 8, Diest (België), wenst 140 Sc.-punten, 42 L.-punten en 82 Ar.-punten van de hand te doen voor H.- en K.-punten.

Mickey's Club

Voor onze nieuwe lezers herhalen wij, dat het lidmaatschap van « Mickey's Club » geheel **kosteloos** is.

Om lidmaatschap aan te vragen schrijft men NAAM, VOORNAAM, LEEFTIJD en JUISTE ADRES op een briefkaart, gevolgd van de woorden : « wenst kosteloos lid te worden van de Club ». Men werpt de briefkaart met zegel in de bus en... enkele dagen later ontvangt men de lidmaatschapskaart over de post thuis, met alle inlichtingen in verband met de beloningen (gravures) en de diploma's (eretitels van Schildknaap, Ridder en Commandeur in de Mickey-ordre).

Het gemakkelijke (en interessante ?) in Mickey's Club is, dat er nooit een cent te betalen is. Alle leden van « Mickey's Club » kunnen aansluiten bij een plaatselijke afdeling, zodat zij in hun gemeente of streek in de beste Mickeygeest kunnen verbroederen met andere Mickeyvrienden en -vriendinnetjes.

Christiane ROELANTS, Dorp 6, Haaltert, heeft een plaatselijke afdeling (De Mickeyvrienden, Kraal 168) opgericht. Alle meisjes in Haaltert zijn bij haar terecht om de afdeling te vergroten.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO ! hallo ! mijn beste vriendjes en vriendinnetjes, vandaag gaat ons onderonsje over het platina. Jullie weten, dat platina een edel metaal is. Het werd voor de eerste maal in Argentinië ontdekt en nog wel door Europeanen. Maar... de ontdekkers dachten in de beginne, dat zij doodgewoon zilver ontdekt hadden. Zilver (in het Latijn argentum) schonk zijn naam aan dit Latijnse Zuidamerikaanse land. Maar zilver wordt daar eigenlijk « plata » geheten.

Toen nu de ontdekkers van het metaal-dat-geen-zilver-was vaststelden, dat zij een op zilver gelijkend metaal hadden gevonden, dat zij minderwaardig achtten, schonken ze het de naam platina, d.i. klein (minderwaardig) zilver. Dat gebeurde in het begin van deze eeuw.

Kort na de ontdekking merkte een fotograaf, dat de fotografiën in platinotypie onverbleekbaar waren ! En... de geleerden, de juweliers, de tandartsen en vele andere ambachtslieden merkten spoedig dat platina deugden bezat die bij zilver slechts in geringe mate aanwezig waren. De vraag naar platina was ineens zo groot, dat de prijs van dit metaal ontzettend begon te stijgen.

PLATINA = KLEIN ZILVER

Met de jaren steeg de prijs zo hoog, dat platina zes maal de waarde van goud kreeg ! Het metaal, dat bij zijn ontdekking het voorwerp van een onrechtvaardige minachting was, nam dus weerwraak.

Zegt die geschiedenis je niets ? Er zijn jongens en meisjes, die men minderwaardig acht zoals het « klein zilver ». Maar wanneer men met hen omgaat, stelt men tot zijn verrassing vast, dat zij de grote deugden van het edel metaal hebben en echt platina zijn, waarbij het zilver van andere vrienden of vriendinnetjes verdwijnt.

De geschiedenis van het platina bewijst, dat wij nooit naar het uiterlijke mogen oordelen !

Mickey

MICHIELS Frans (Antwerpen)), MATHIJS Denise (Peutie), LINTENS Frans (Wilrijk), VAN LINDEN Walter (Kontich) en ROELANTS Christiane (Haaltert).

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

STRUYF Josephine, Noeveren 249, Boom (België) wenst briefwisselend in kontakt te komen met meisjes in Duitsland of Belgisch Kongo. Leeftijd : 12-13 jaar.

SWERTS Marie-José, Hasselsestraat 26, Tongeren (België) is 11 jaar oud en zou graag per brief kennis maken met meisjes uit Antwerpen.

JANSSEN Laura, Muggeseltsestraat 26, Tongeren (Bel- wacht post in van meisjes in Belgisch Kongo, Frankrijk, Nederland of België — 14 à 15 jaar oud — om over ditjes en datjes te praten.

BEN JE REEDS LID ?

Indien niet, lees dan het bericht onder « Mickey's Club », eerste kolom.

MICKEY'S BRIEVENBUS

Vele lezertjes sturen af en toe mopjes in uit oude kranten. Dat heeft voor gevolg, dat ze niet kunnen opgenomen worden, omdat andere lezertjes hun daarmee voor waren. Sommige andere mopjes zijn niet geschikt voor ons kinderblad. Let daar eens op !

MIJN beste **Edmond SPEER (Antwerpen),** ik ben blij dat uw toernee met het zangerskoor van de Z.E.H. Hellinckx de palm behaald heeft in Duitsland. Ik hoop dat Den Haag ook een eerste prijs voor jullie was, nee ? Doe zo voort, Edmond, en tracht uw leraar in het spoor te lopen en ook zoveel te voelen voor de kunst. Het beste, hoor !

DE zigzagjes van onze vrienden en vriendinnen **Louisa VAN MUYLDERS (Mortsel), Alfons D'HONT (Anderlecht), Josephine STRUYF (Boom), Pierre CROMBEZ (Antwerpen), Dirk VAN LOO (Antwerpen), Eddy WOLFF (Mechelen)** en **Paul WILLEMS (Brugge)** heb ik voor eventuele opname in het blaadje doorgegeven.

IK ben verheugd omdat de gravures zo in je smaak vallen, **Roland SCHOUTEERE (Zeebrugge).** Doe verder je best en spaar vlijtig om het tot Commandeur te brengen. Ik wacht nog nieuws van je in, hoor ! Hou je taai, Roland !

IN dank je korte brief ontvangen, **Luc JUMPERTZ (Brussel).** Ik hoop, dat je nu kerngezond bent. Je andere raadseltjes zijn zeker op de lange baan gesukkeld ? Nu, ik kan geduldig wachten, hoor, Luc ! Intussen als altijd rechtdoor sturen, jongen !

VAN mijn vriendje **Paul HIEL (Antwerpen)** ontving ik een fraaie tekening. Je Rakkie is helemaal niet slecht getekend, hoor, Paul. Misschien wel een tikje te slank, maar je bent nog jong en er zit wel wat voor het tekenen in je. De gravures moet men door het sparen der vignetten verdienen, dat wist je wel, Paul ? Taai, jongen !

De Afrikaanse Leeuwen

is je vast en zeker bevallen !

Wens je de gekleurde plaatjes van dit verhaal te verzamelen ?

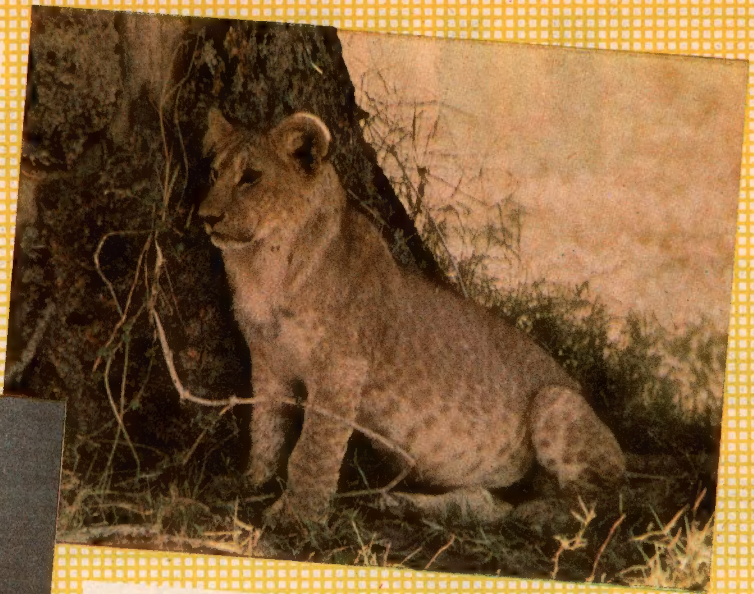

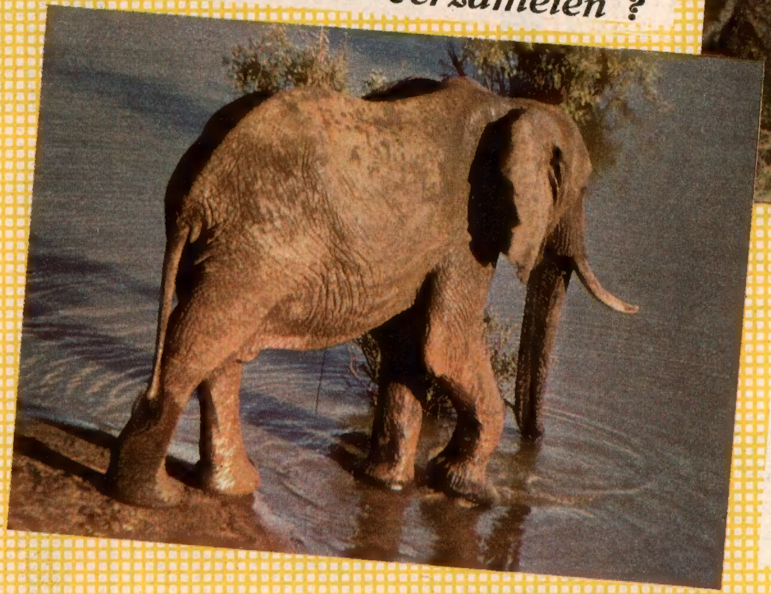

Je vindt deze chromo's in de

Toiletzeep « MEIKLOKJE », de zachte zeep « d'OR », het schuurpoeder « CURTOU » en het zeeppoeder « WAVI ».

Een geschenk van de ZEEPZIEDERIJ COUVREUR, te Brussel

Bij de chromo's hoort een luxe-album waarvoor je vriendjes zullen watertanden.

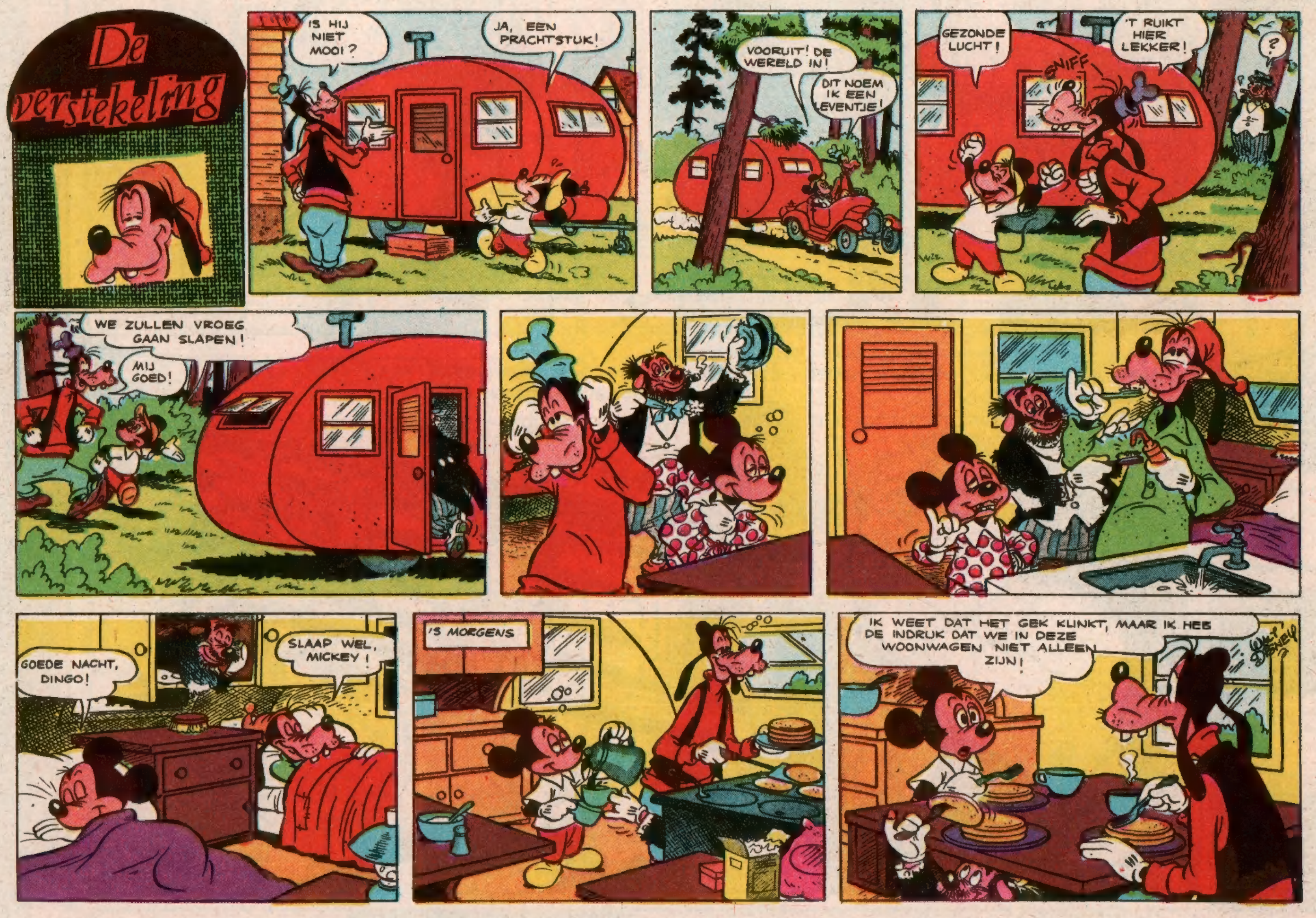

LILY en TIM in: DE JACHT OP DURANGO

KORTE INHOUD : Twee bandieten plunderden de bank van Glen Forks. Matt Brady, de sherif van Beaumont, werd hiervan verwittigd. Zijn dochtertje Lily gaat met haar hond Tim op bezoek bij Oom Dan, die een eenzame hut in het woud bewoont. Lily heeft voor zijn verjaardag een taart gebakken...

VOLGENDE DONDERDAG : **WAAROM GROMT TIM?**

VOLGENDE DONDERDAG : **IN FORT HOPE WORDT GEDANST**

Merkwaardige snelportretten

Sir Francis Drake

OMSTREEKS 1580 was er waarschijnlijk geen enkel Spaans zeeman die de naam van Francis Drake niet met een verwensing uitsprak. De meeste Spaanse zeebonken zagen deze beruchte Engelse kapitein waarschijnlijk in hun dromen, vooral gedurende de stormnachten, wanneer de matrozen in hun slaap gewoonlijk met verschrikkelijke nachtmerries te kampen hebben.

Hoe kwam het, dat deze nog jonge kapitein — hij was achter in de twintig — de schrik der Spanjolen was geworden?

•

In 1567 zeilde Francis Drake met een expeditie naar Mexico onder het bevel van Sir John Hawkins.

De Engelsen hadden tot doel de Spaanse nederzettingen in dit land aan te vallen. De Engelse vloot werd in de Golf van Mexico echter deerlijk toegetakeld : ze verloor drie schepen en de rest ontsnapte nauwelijks aan hetzelfde lot. Drake had op het welslagen van deze onderneming zijn gans fortuin gewaagd. Bij zijn terugkeer in Engeland zat hij dan ook in nauwe schoentjes.

Een haatvol zeeman

Zijn ontgoocheling was groot. De herinnering aan de wrede manier waarop de Spanjaarden hun gevangenen behandelden was hem bijgebleven en hij vatte een diepe haat op tegen al wat Spaans was. Hij nam zich dan ook voor de Spanjolen voortaan en totterdood zoveel als hij kon het kwaad met kwaad te vergelden.

Van dan af was Francis Drake de held van een reeks waagstukken, die hem, enerzijds, de bewondering van zijn landgenoten verzekerden, en hem, anderzijds, de onverzoenlijke vijandschap der Spanjaarden op de hals haalden.

Twee reizen naar West-Indië hadden hem de kans niet gegeven zich met zijn aartsvijanden te meten. Hij verdiende echter zijn sporen als zeeman en werd een gewiekst kapitein.

GENTLEMAN-PIRAAT

Toen hij in juli 1573 in Colombië landde, versloeg hij zonder moeite de Spanjaarden. Hij plunderde de haven van Hombre de Dios en stak ze in brand.

Dan zette hij zeil naar Cartagena en maakte onderweg verschillende schepen buit. Tenslotte viel hij het Santa-Cruz Eiland aan, waar hij aan de Spanjool grote verliezen toebracht.

Met een onschatbare buit aan boord legde Drake te Plymouth aan. Het nieuws van zijn welslagen was hem voorafgegaan en hij werd door Koningin Elisabeth ontboden.

Kapitein van de Koningin

De koningin luisterde aandachtig naar Drake's plannen : hij wou langs de Straat van Magelhaens de Stille Zuidzee binnendringen om er onverwachts de Spaanse bezittingen aan te vallen. Koningin Elisabeth was daarover zeer enthousiast en stelde vijf schepen ter beschikking van de koene kapitein.

De rijke Spaanse koloniën in Peru en Chili kregen het bezoek van Drake's vloot. De Engelsen plunderden, stalen en brandden. Drake veroverde een galjoen boordevol goud en zilver. Zijn wraakzucht was enigermate bekoeld en zijn hebzucht voldaan... Drake besloot naar Engeland terug te keren.

Na twee maanden oponthoud op de Molukken zeilde hij langs Java en Kaap de Goede Hoop naar Engeland terug en liep op 5 november 1580 de haven van Plymouth binnen. Hij had de reis om de wereld op ongeveer drie jaar tijd afgelegd. Don Bernardino de Mendoza, Spaans ambassadeur te Londen, bekloeg zich bij Koningin Elisabeth over de piratenstreken van Drake.

Drake's schip, nationaal monument

Maar de sluwe koningin had zovele « klinkende » redenen om die klachten diplomatisch ongedaan te maken. Beter, zij verhief kapitein Drake in de ridderstand en gaf bevel, dat zijn schip zou bewaard blijven als getuigenis van de glorie der Britse macht op zee.

In 1585 hernamen de vijandelijkheden tussen Spanje en Engeland. Naar zijn gewoonte begon Sir Francis Drake onmiddelliik de Spanjolen het leven zuur te maken. In Virginia nam hij de overlevenden van de kolonie gesticht door Sir Walter Raleigh aan boord.

Dood aan de Spanjolen!

Hij keerde op 28 juli 1586 naar Engeland terug en vertrok pas opnieuw op 16 april van het volgende jaar. Dit keer ging hij de Spanjaards bij hen thuis tarten : hij drong de baai van Cadiz binnen en vernietigde er een honderdtal schepen. Dan volgde hij de kust tot aan de monding van de Tage. Op zijn weg bracht hij al wat hij ontmoette tot zinken.

Weer thuis in Engeland verwierven deze zogenaamde glansdaden hem de benoeming tot vice-admiraal van de vloot.

In die functie voerde hij het bevel over een eskader, dat de beruchte Armada uiteendreef. Er wordt verteld dat een Spaans galjoen zich overgaf zo maar op het horen van Drake's naam.

En zo ging het ruwe leventje voort : Drake plunderde, roofde en brandde lustig verder.

De kansen keren!

Zou dat blijven duren? Op 28 augustus 1594 vertrok Drake onder het bevel van Sir John Hawkins eens te meer naar West-Indië. De aanval op Tenerifa mislukte echter en op 12 november stierf Hawkins in het zicht van Porto-Rico. Drake werd nu bevelhebber over de vloot. Hij liet de stad bestormen. Te vergeefs ! Drake moest zich onverrichterzake terugtrekken.

Maar Drake was uit koppig hout gesneden en vastbesloten te landen, het kostte wat het wou !

In de beginne ging alles naar wens. Volgens loffelijke gewoonte staken de Engelsen twee steden in brand. Maar weldra werd het duidelijk, dat de aanval op Panama op mislukking zou uitlopen. Drake moest zijn uitgepute manschappen aan boord terugroepen.

Deze mislukking was voor Drake een grote teleurstelling. Ze zat hem zo dwars, dat hij koorts vatte en een bloedaandrang kreeg.

Zo stierf op 9 januari 1595 een der grondleggers van de Engelse macht op de wereldzeeën. Maar... voor velen was hij doodgewoon een ridder-zeeschuimer !

HET GOUD VAN DE YUKON

KORTE INHOUD

Terwijl Zwarte Pier, die nog steeds Minnie gevangenhoudt, de goudmijn zoekt, drijven Mickey en Dingo op de ijsberg af. Plots zien ze een grote walrus...

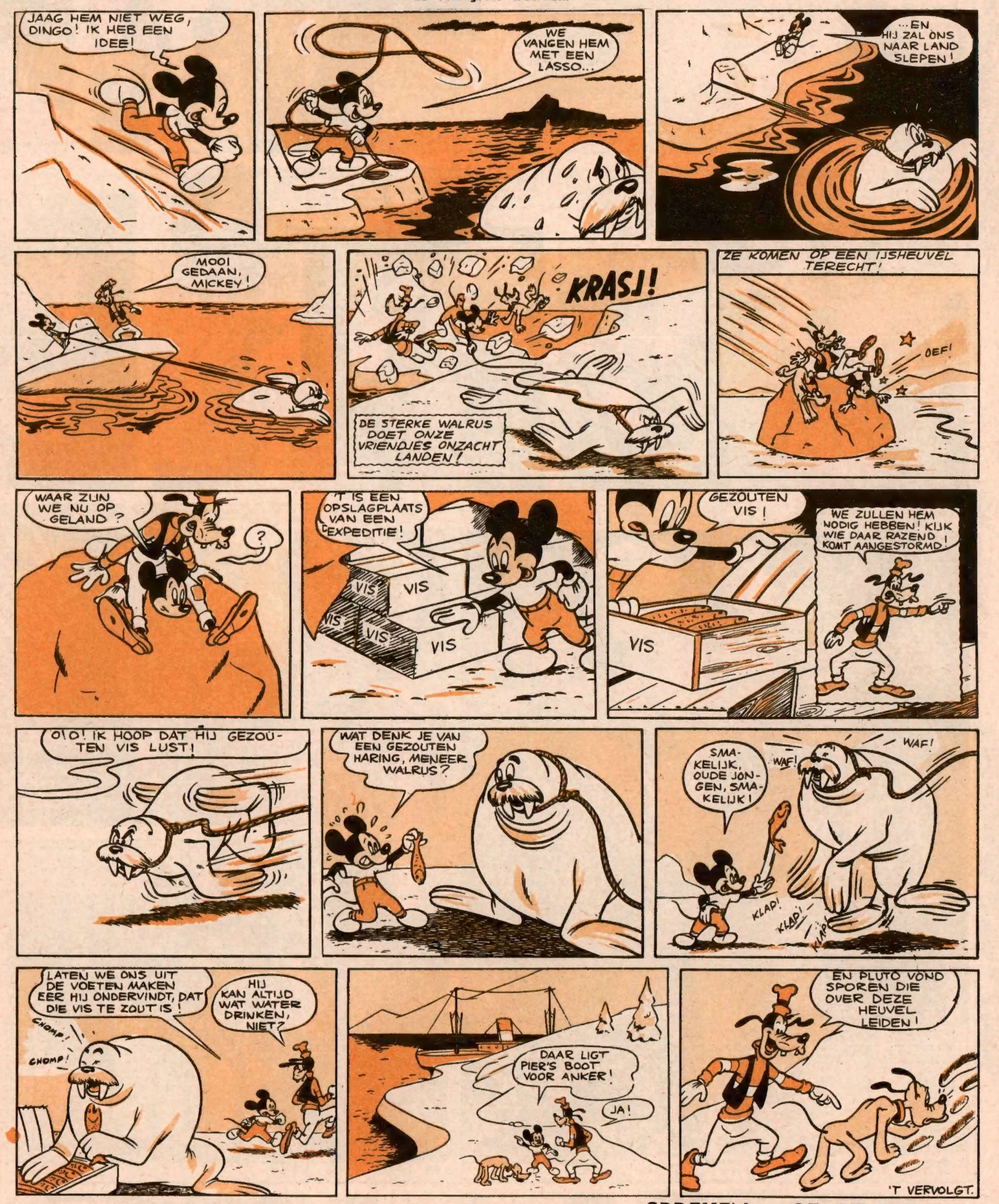

VOLGENDE DONDERDAG : **SPREKEN... OF BEVRIEZEN!**

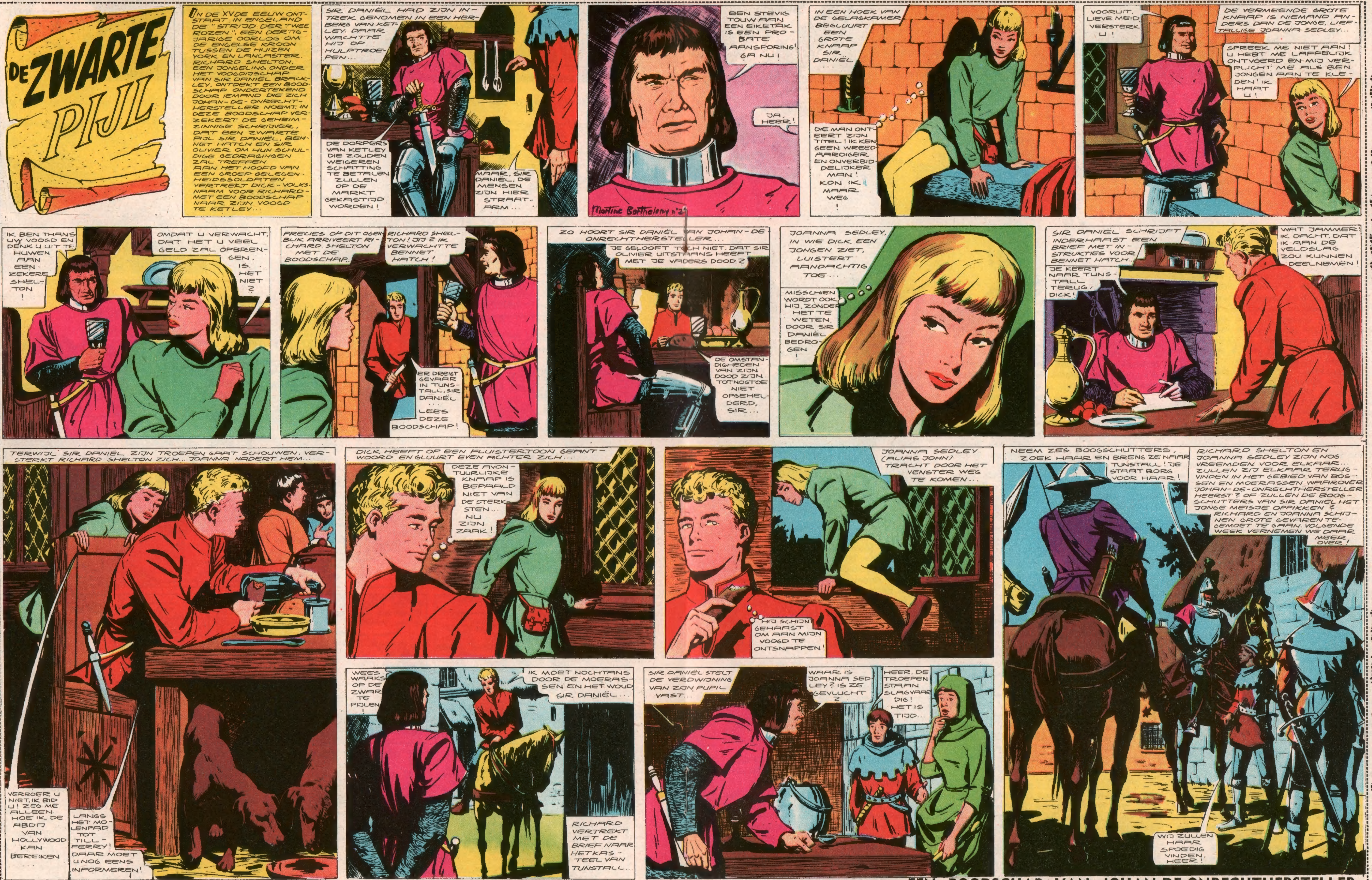

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN BOODSCHAP VAN JOHAN-DE-ONRECHTHERSTELLER**

De VEROVERAARS VAN DE RODE PLANEET

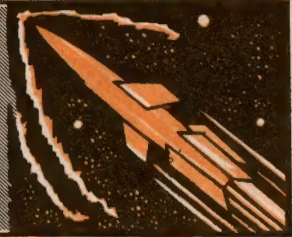

KORTE INHOUD

De RX-112 is teruggekeerd van haar Marsreis. De landing mislukte echter en de raket viel in de oceaan. Gids slaagde erin de beschadigde radio te herstellen en heeft een S.O.S.-bericht uitgezonden, dat door de « Tokyo Maru » aan de wereld doorgegeven werd. De U. S. Navy echter krijgt een bolwassing...

AAN boord van de « States Glory » liep de admiraal Rottingham, rood van toorn, tussen de haag van zijn officieren, die als betrapte schoolkinderen naar zijn heftig woord luisterden :

— Een schande is 't ! brulde hij. Een schandaal. De Marine werd vandaag beledigd als nooit voordien. Welhoe ! Sedert drie uren hebben wij een bericht van de RX-112 ontvangen en niemand heeft er zich in het minst om bekommerd ! Indien luitenant Willys niet toevallig het seinboek ingekeken had, zou het nieuws mij pas om elf uur medegedeeld zijn door toedoen van de seinofficier. En hoe tracht men dit zware plichtsverzuim goed te praten ? Door te zeggen dat de marconist nog een « groentje » is. Er zijn geen « groentjes » op mijn schepen, heren ! Er zijn hier alleen matrozen met brevet en zo'n personen zijn om de bliksem geen beginnelingen ! Zelfs wanneer het zijn eerste overvaart is ! Maar gedane zaken nemen geen keer. Het Japanse schip « Tokyo Maru » heeft het nieuws de wereld ingezonden een *half uur nadat wij het hadden ontvangen !*

Rottingham's verontwaardiging was zo groot dat hij even op verhaal moest komen. Enigermate tot bedaren teruggekeerd sprak hij op een stillere, maar daarom niet minder dreigende toon :

— Ik waarschuw u, heren ! Indien de zeeëenheden die ik onder mijn bevel heb vóór het einde van deze operatie niet op een of andere wijze zich doen opmerken, zult u zes maanden scheepsarrest hebben... of meer... een jaar zelfs. Denk erom !

De waardige admiraal liet zijn ondergeschikten aan hun bedenkingen over en stapte naar zijn kajuit terwijl hij morde :

— Zoetwaterzeelui allemaal ! Officieren van mosselschuiten !

* * *

Het werd 14 september. Zoals we het daarjuist vernamen uit de mond van de admiraal, had de « Tokyo Maru » het S.O.S.-bericht van de RX-112 ten Westen van San-Francisco opgevangen, precies twee uur nadat Gids de zender gerepareerd had.

Zodra het S.O.S.-bericht gekend was, had Admiraal Rottingham de Pacific-vloot rechtsomkeert doen maken. Het goniometrisch station van San-Francisco deelde hem de positie mede, waar zich volgens de berekeningen het verloren luchtschip moest bevinden. Weldra kwam de marconist van de « States Glory » in kontakt met de RX-112, precies boven de plaats waar zij gezonken was. Het toeval wou, dat het oorlogsschip de voornaamste leiders van de Amerikaanse marine aan boord had. Er werd dan in hoog gezelschap beraadslaagd hoe men de inzittenden van de raket zou kunnen redden. Er werd uitgemaakt dat de zeebodem op de plaats van de val een diepte van 980 m had.

Ronald Spencer, een van Rottingham's meest geprezen officieren, stelde een idee voorop, die in de beginne utopisch voorkwam.

— Heren, verklaarde hij, als verantwoordelijke voor de onderzeeboten van de Pacific-vloot zou ik graag een voorstel willen doen, althans wanneer de admiraal het mij toelaat.

— Spreek, Mijnheer Spencer, spreek gerust, wij luisteren !

— Onze groep bestaat uit zes onderzeeërs, die voor de snelvarendste en de sterkste van de wereld doorgaan. Deze zes duikboten zouden de RX-112 op sleeptouw kunnen nemen en ze naar de kust trekken. Wij hebben het genoegen ingenieur Tackle onder ons te hebben. De raket werd onder zijn leiding gebouwd. Welnu, ik vraag hem het antwoord op deze vraag : « Rekening houdend met het enorme gewicht van de RX-112 en van de uitzonderlijke voorwaarden waarin op bijna 1000 m diepte dient gehandeld, is het, volgens hem, ja dan niet mogelijk mijn plan uit te voeren ? »

Mijnheer Tackle was een nog jonge man, wiens voorkomen zijn technisch-wetenschappelijke bagage niet liet vermoeden. Hij stond op en antwoordde :

— Uw idee, kommandant Spencer, is vernuftig en beslist uitvoerbaar, op één voorwaarde echter, die is : dat uw duikboten de raket uit haar onbeweeglijkheid kunnen rukken. Indien zij er in slagen de reusachtige massa van de RX-112 te verplaatsen — wat hopelijk wel mogelijk is — dan kunnen zij haar naar het einde van de wereld slepen. Een lichaam in het water — maar dat weet u ook — gedraagt zich ongeveer als een spoorwagen. Waar vier man nodig is om de wagen af te duwen volstaat één hand om hem, eens dat hij aan het rollen is, in beweging te houden. De vraag is, of de raket niet tussen rotsen gekneld zit, wat de operatie onuitvoerbaar zou maken.

— Het leven van deze personen is de proef wel waard, merkte Rottingham op. Wat zij te vertellen hebben moet van het allergrootste belang zijn voor de wetenschap. Kommandant Spencer, ik feliciteer u om uw voorstel, dat vererend is voor onze vloot. Ik belast u met het uitvoeren van uw eigen plan. Morgen, bij dageraad, zullen de duikboten *Molitor, Shark, Terror, Pirate Spirit* en *Nautilus VI* de verzwolgen raket trachten te ontzetten. De duikboot *Stormy* dient in reserve gehouden om ingezet te worden als een der andere bodems onklaar zou komen.

Rondom Gids bij de ontvangpost geschaard luisterden de inzittenden van de raket naar Spencer's woorden. Sedert meer dan twee uren beijverden de onderzeeboten zich om in gunstige positie langs de RX-112 te komen liggen. De laatste maatregelen werden nu getroffen.

— We zullen de kracht van onze vijf duikboten aanwenden om te trachten uw raket uit haar modderbed te lichten. We hebben stalen riemen eromheen geslagen. Opgelet nu, ik ga het teken tot vertrekken geven. God helpe ons !

Enkele ogenblikken later beefde de raket,, schommelde lichtjes, beefde opnieuw en bleef toen weer onbeweeglijk. De geleerden vroegen zich angstig af, of die eerste proef hoop op welslagen gaf. Spencer sprak zich echter niet uit. Een tweede maal bundelden de duikboten hun krachten. Opnieuw bewoog de raket even, maar van vrijkomen was geen spraak.

— Ik zal de *Stormy* ter versterking roepen, kondigde Spencer aan. Die raket is ongelooflijk zwaar.

Gedurende een vol uur wachtten de geleerden in angst op de komst van de *Stormy*. Zou die de oplossing brengen ? De zesde duikboot werd aan de raket gespannen en de derde proef begon. Dit keer scheen het of de raket uit haar bed zou worden gelicht. Horsieshoe was met het oor tegen het plankier gaan liggen en verklaarde, dat hij een lichte wrijving van de romp in het zand had waargenomen. Tweemaal nog herbegon Spencer de manœuvre, maar tweemaal mislukte ze.

('t Vervolgt)

DE WET DER WOESTIJN

TOEN ze, uitgeput door de zandstorm, die de ganse dag gewoed had, insliepen, waren ze nog met zijn vieren : Jeff, Sam, Will en Pietro. De volgende ochtend stelde het groepje wanhopige mannen echter vast, dat ze nog maar met zijn drieën waren : Pietro had van de duisternis gebruik gemaakt om er alleen uit te trekken, in de (zeer twijfelachtige) hoop zich op zijn eentje te redden. Het gebeurt wel eens, dat een man alleen, indien de kans hem toelacht, aan de grijparmen van de woestijn ontkomt, daar waar een groep het risico loopt door woestijnrovers te worden opgemerkt en gedood. Dat doet echter niets af aan de stelling, meende Will, dat een troepje makkers in nood ploeggeest moet hebben.

Na de koude van de nacht waren de eerste zonnestralen welkom. Het zand, dat na enkele uren gloeiend zou zijn, was met een dun laagje dauw bedekt. Zo ver het oog kon reiken golfden de zandduinen, hier en daar afwisselend met enkele rotsen. Enkele kaktussen — de enige vegetatie in dit verloren hoekje van de Mexikaanse woestijn — staken hun stekelige stronken op. Geen enkele vogel zweefde door de lucht. Alleen 's avonds, zoals elke avond van de tien dagen, dat de mannen nu aan de dood trachtten te ontkomen, zagen ze boven hun hoofd enkele aasgieren rondkringen. Dit was een slecht voorteken en de mannen verkozen met de kin op de borst te lopen, dan de neus in de lucht te steken en de hatelijke kringvlucht van die sombere vogels te volgen.

De drie overblijvenden hielden krijgsraad. In die avontuurlijke tijd werd verraad snel gestraft en de verrader betaalde er een hoge tol voor !

— Pietro heeft ons in de steek gelaten, opperde Sam met een grafstem.

— Hij heeft zichzelf ervan overtuigd, dat hij alleen een grotere kans maakt dan in groep ! voegde Jeff eraan toe.

— Dat is misschien wel zo, gaf Will toe, maar woord is woord : we hadden gezworen bij elkaar te blijven !

— Pietro heeft noch voedsel noch water gestolen, merkte Jeff op. Hij is er met zijn deel alleen vandoor gegaan.

— Wie zijn woord opeet, zei Will, stelt zich aan als een verrader. En Pietro heeft zijn woord gebroken...

Verraad dient gestraft.

— Och ! Hij is nog jong, pleitte Jeff.

— Reden te meer om hem een eed te doen waarderen ! Pietro dient gestraft, zo luidt onze wet !

De drie mannen keken stilzwijgend naar de sporen die Pietro in het bedauwde zand achtergelaten had. Hij was in oostelijke richting getrokken, te voet natuurlijk, want hun rijdieren waren dagen geleden van de dorst omgekomen.

De avonturiers waren harde kerels. Hun wet, als hun leven, was eenvoudig maar onverbiddellijk. Ze beseften alle drie, dat Pietro veroordeeld was om te sterven; de woestijn zou zelfs de tijd niet krijgen om de zwakkeling te straffen.

— Het lot zal over hem beslissen ! zei Wll.

Hij knakte drie lucifers op ongelijke lengte door en er werd getrokken. Aan Jeff kwam het kortste stokje toe en Sam gaf hem de karabijn, de enige die ze overgehouden hadden.

— Wij zien elkaar hier terug binnen de twaalf uren, zei Sam terwijl hij naar de zon blikte.

Jeff knikte, tikte zijn sombrero op, hing de karabijn aan de riem over de schouder en stapte de vluchter achterna.

Will en Sam maakten van een poncho een soort tentje om het water en het voedsel tegen de zonnehitte te beschutten en ging in het zand tegen een duin zitten om er de terugkeer van Jeff af te wachten.

« Een ondankbare taak » dacht Jeff terwijl hij snel voorstapte. « Wat bezielde Pietro toch ? De woestijn is onverbiddelijk... en de wet der avonturiers is het niet minder ! Een vuil karweitje... »

Jeff was onstemd. Hij verwenste het lot dat juist hem aangeduid had. Natuurlijk... wet is wet, maar dat wil nog niet zeggen, dat men graag een vonnis uitvoert, hoe hard de tijden ook zijn en wat een makker ook mag misdreven hebben. Pietro had de erewet van de avonturiers met de voeten getreden en dat zou niet straffeloos blijven. Beter voor hem was, dat de woestijn hem in haar schoot opnam.

De zon stond reeds hoog aan de hemelkoepel toen Jeff aan de voetindrukken merkte dat de vluchteling verzwakte; wellicht had Pietro zijn jonge krachten overschat. Na nog een uurtje gelopen te hebben, bleef Jeff plots staan en wierp zich plat op de buik in het zand : bij een soort rotskuip, op een afstand, had hij Pietro gezien. Pietro was aan het been gekwetst want hij hinkte deerlijk. Al kruipend maakte Jeff een grote omweg om de vluchter de pas af te snijden.

Op een tiental meter van Pietro richtte hij zich half op en keek toe. Pietro zat op een rotsblok; hijgend wreef hij zich de enkel en trok een grimas van de pijn. Met de rug van de hand wies Jeff zich het zweet van het voorhoofd. Hij zuchtte diep, legde de karabijn aan en nam Pietro op de korrel. Plots doorvoer hem echter een koude rilling : op een paar meters van de ongelukkige zag hij een slang naderbijkronkelen.

— Een rotsserpent, dacht Jeff, het meest giftige van al !

Zonder aarzelen legde hij op het dier aan en haalde over. De slang zwiepte in doodstrijd over de grond. Pietro was vliegensvlug nader gesprongen en gaf het dier met een rotsstuk de genadeslag.

De twee mannen stonden van aangezicht tot aangezicht en keken mekaar in de ogen. Ze dachten aan de wet. Jeff had nog steeds zijn geweer schietensklaar en Pietro, wankelend op zijn gekwetste voet, had zijn pistool getrokken en wachtte.

Ze zwegen... hun stilzwijgen was nog drukkender dan de stilte van de woestijn. Half verblind door het felle zonlicht, met door de zon en de dorst gekloven lippen, staarden ze elkaar aan. Hun gezwollen voeten deden pijn, ze voelden het hete zand door het dunne leder van hun rijlaarzen.

Jeff en Pietro dachten niet aan hun lijden : hun gedachten waren vervuld van het drama, dat zich in dit godvergeten hoekje van de woestijn afspeelde.

Jeff zette zijn karabijn tegen een rotsblok en stapte op Pietro toe, zonder zich om het pistool te bekommeren.

— Zit neer, ik zal je voet verbinden, sprak hij.

Het pistool gleed Pietro uit de handen.

— We hebben geen tijd te verliezen ! zei Jeff. Ik zal je helpen lopen !

— De anderen !... Wat zullen de anderen zeggen ? stamelde Pietro met hese stem.

— Dat is mijn zaak, zei Jeff. Ik leg het hun wel uit.

Hij sloeg Pietro's arm over zijn schoudre. Wankelend liepen beide mannen in de richting van hun dubbel spoor.

De onverbiddelijke avonturierswet zweeg nu; een andere — die van vergeving en menswaardigheid — sprak nu tot het hart.

Ch.-L. SOUVELIER.

ons compleet verhaal

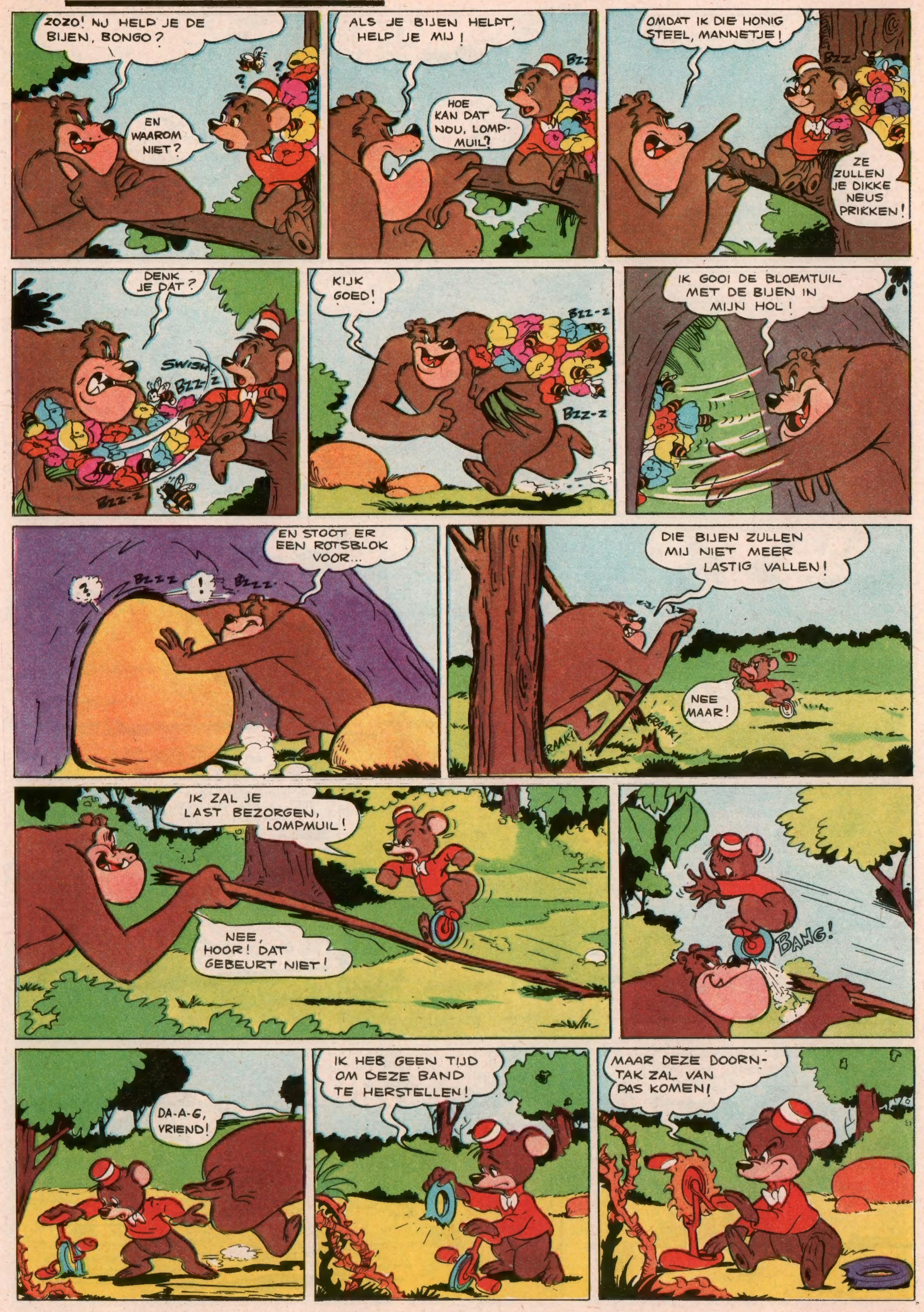

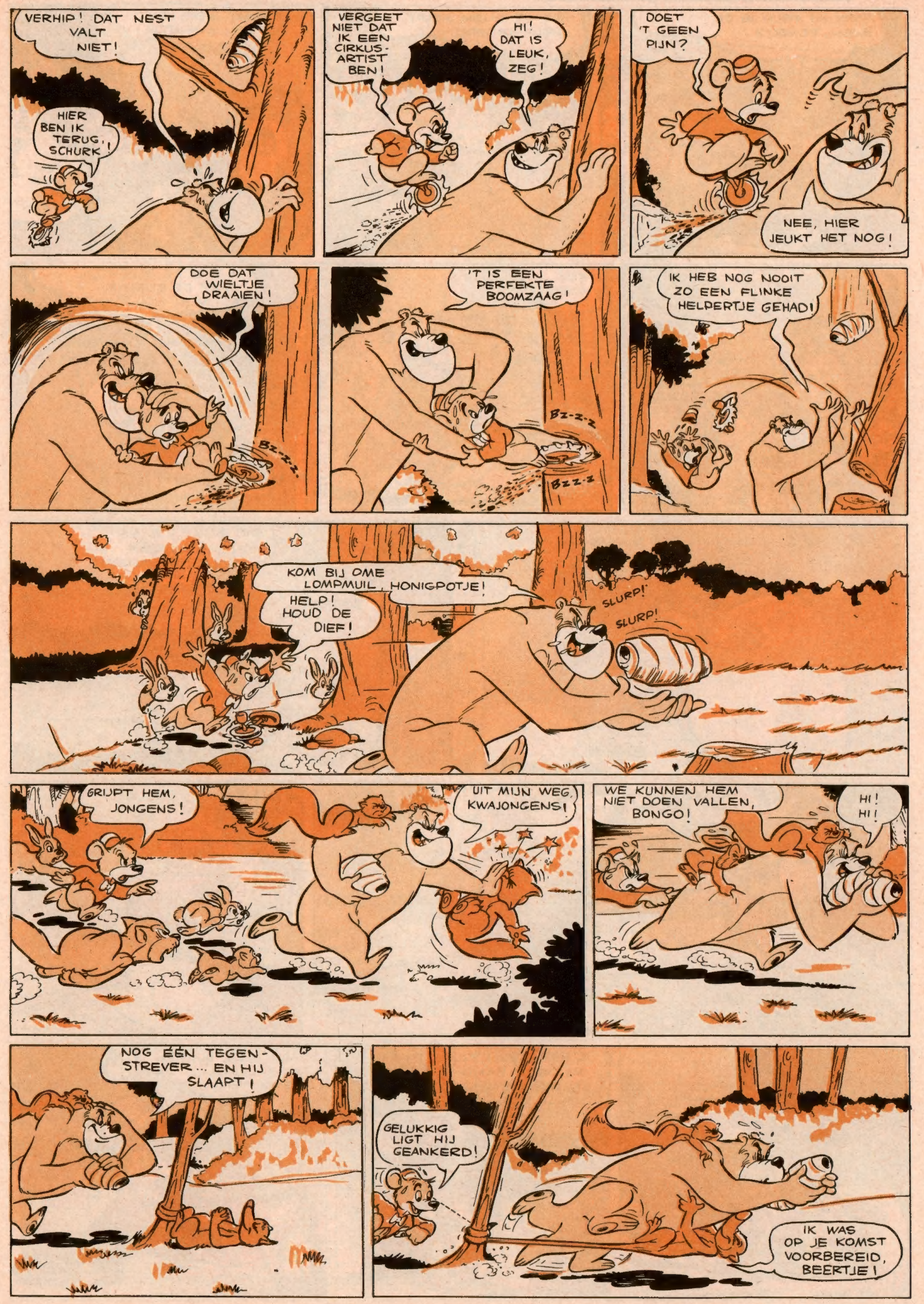
VERHIP! DAT NEST VALT NIET!
HIER BEN IK TERUG, SCHURK!
VERGEET NIET DAT IK EEN CIRKUS-ARTIST BEN!
HI! DAT IS LEUK, ZEG!
DOET 'T GEEN PIJN?
NEE, HIER JEUKT HET NOG!
DOE DAT WIELTJE DRAAIEN!
'T IS EEN PERFEKTE BOOMZAAG!
IK HEB NOG NOOIT ZO EEN FLINKE HELPERTJE GEHAD!
KOM BIJ OME LOMPMUIL, HONIGPOTJE!
HELP! HOUD DE DIEF!
SLURP!
SLURP!
GRIJPT HEM, JONGENS!
UIT MIJN WEG, KWAJONGENS!
WE KUNNEN HEM NIET DOEN VALLEN, BONGO!
HI! HI!
NOG ÉÉN TEGENSTREVER... EN HIJ SLAAPT!
GELUKKIG LIGT HIJ GEANKERD!
IK WAS OP JE KOMST VOORBEREID, BEERTJE!

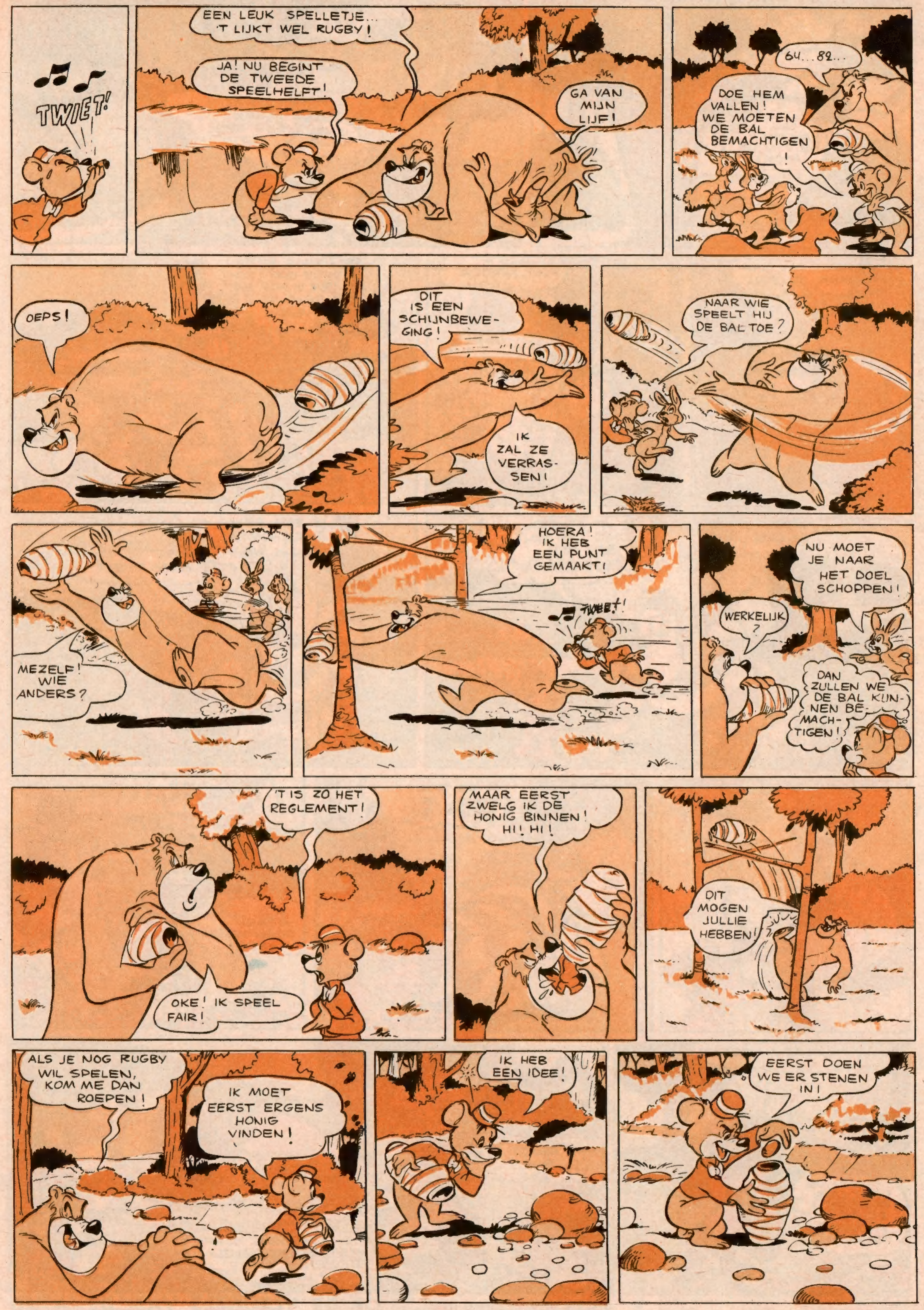
TWIET!
EEN LEUK SPELLETJE... 'T LIJKT WEL RUGBY!
JA! NU BEGINT DE TWEEDE SPEELHELFT!
GA VAN MIJN LIJF!
64... 82...
DOE HEM VALLEN! WE MOETEN DE BAL BEMACHTIGEN!
OEPS!
DIT IS EEN SCHIJNBEWEGING!
IK ZAL ZE VERRASSEN!
NAAR WIE SPEELT HIJ DE BAL TOE?
MEZELF! WIE ANDERS?
HOERA! IK HEB EEN PUNT GEMAAKT!
NU MOET JE NAAR HET DOEL SCHOPPEN!
WERKELIJK?
DAN ZULLEN WE DE BAL KUNNEN BEMACHTIGEN!
'T IS ZO HET REGLEMENT!
OKE! IK SPEEL FAIR!
MAAR EERST ZWELG IK DE HONIG BINNEN! HI! HI!
DIT MOGEN JULLIE HEBBEN!
ALS JE NOG RUGBY WIL SPELEN, KOM ME DAN ROEPEN!
IK MOET EERST ERGENS HONIG VINDEN!
IK HEB EEN IDEE!
EERST DOEN WE ER STENEN IN!

ons compleet verhaal

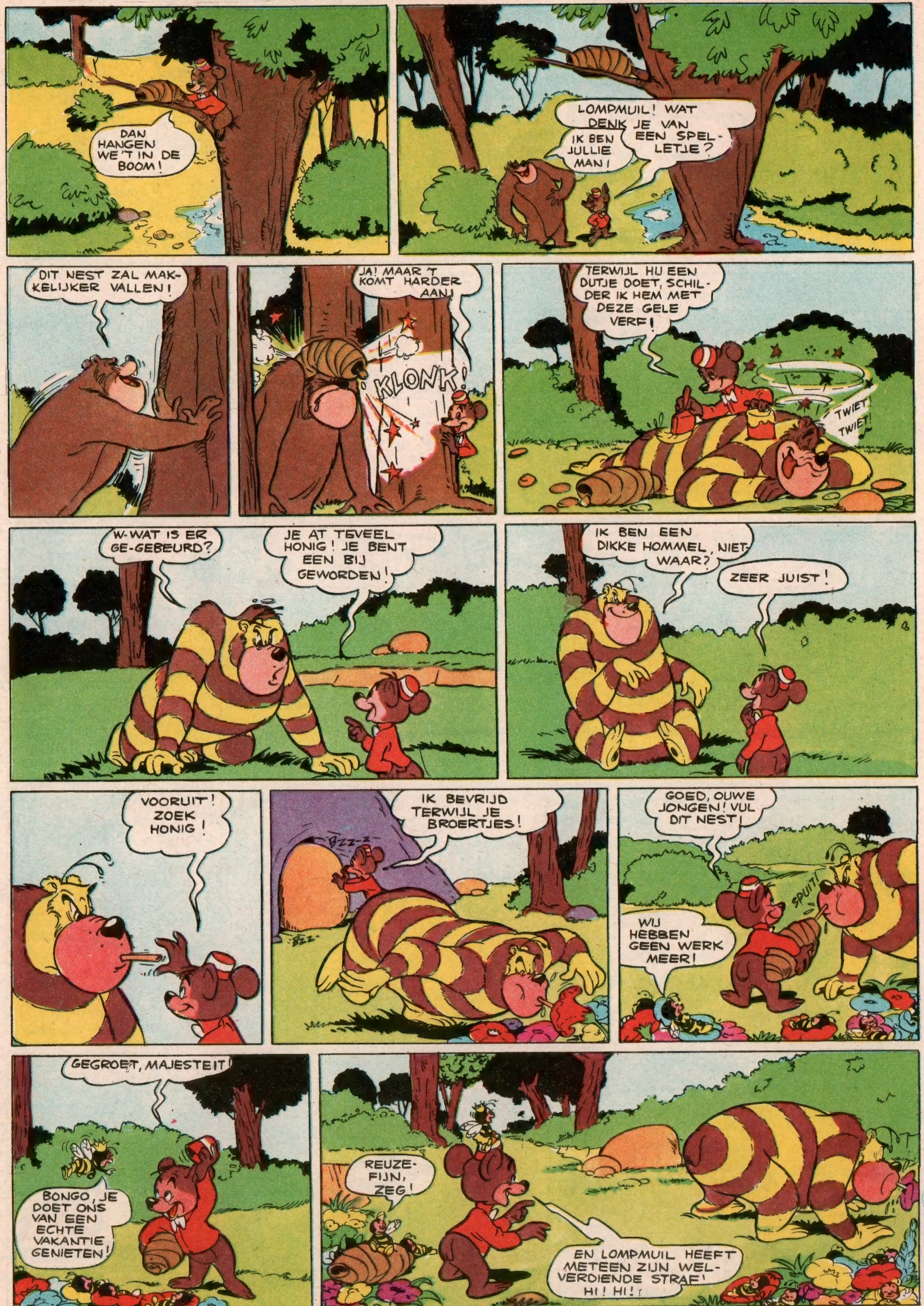

VOLGENDE DONDERDAG : **OP DE VLEUGELS VAN DE WIND**

KRUISWOORDRAADSEL

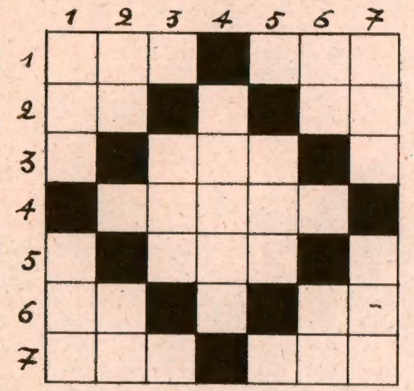

HORIZONTAAL

1. Latwerk waar de hoenders op slapen; Warm zeepwater. - 2. Loofboom met gladde bast; Muzieknoot. - 3. Nietswaardig persoon. - 4. Kanada, lork en kastanje zijn het. - 5. Japanse munt. - 6. Oude lengtemaat; Muzieknoot. - 7. Handgreep van de goochelaar; Boom waarvan de eikel de vrucht is.

VERTIKAAL

1. Dans in open lucht Loofboom (andere naam : olm). - 2. Gemeenschappelijk bouwland in de Saksische gemeenten van Nederland; Muzieknoot. - 3. Katachtig roofdier in de Pyreneeën. - 4. Stad met citadel aan de Maas in België. - 5. Veder uit de staart van een vogel. - 6. Voegwoord; Sarekat Islam (afk.). - 7. Griekse herdersgod; Gaffelvormige boomtak.

(Oplossing rechts)

INGEZONDEN MOPJES

EEN Engelsman bezoekt België en komt op een dag in Brussel. Hij stapt op een politieagent toe en vraagt stijf-beleefd :

— Pleace, policeman, ik zou graag de Sint-Goedelekerk bezoeken. Maar ik heb er het zoeken naar.

De agent wijst hem de kortste weg aan en zegt :

— Zo loop je op het kerkplein uit. Daar is het !

— Thank you, zegt de Engelsman, maar kunt u me ook het huisnummer zeggen ?

(José Strubbe, Gent)

★

OP het gerechtshof verschijnt een oude kennis van de rechter.

— Beschuldigde, heb je nog iets te zeggen ?

— Ja, edelachtbare. Heeft uw vrouw nooit te klagen over u ?

— Maar wat is dat voor een onbetamelijke vraag ? Mijn vrouw is een fatsoenlijke dame.

— Dat dacht ik wel ! Kan ik die zes maanden niet bij haar in de keuken doorbrengen ? Zij zou mij alle fatsoen kunnen leren.

(Paul Verdikt, Aalst)

Wie leest deze acht kleine beeldraadsels vlug?

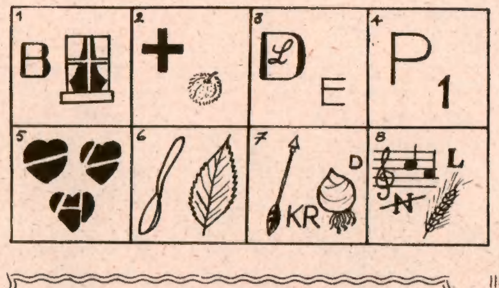

De acht vakjes van deze rebus stellen elk een plantnaam voor. Bekijk aandachtig de tekeningen, denk na en... teken de namen op. Ga dan hieronder na of je antwoord het goede is.

OPLOSSING

1. BRAAM. - 2. KRUISBES. - 3. LINDE. - 4. PEEN. - 5. GEBROKEN HARTJES. - 6. LEPELBLAD. - 7. PIJLKRUID. - 8. NOTELAAR.

De conducteur zag dat een van de tramreizigers met gesloten ogen op zijn plaats bleef zitten.

— Moest u niet wakker worden, meneer ?

— Wakker ? Ik sliep helemaal niet !

— O ! Ik dacht het, omdat u uw ogen dicht hield !

— Absoluut niet ! Ik doe het maar omdat ik geen dames kan zien staan op de tram !

(José Strubbe, Gent)

Een agent, die een dief op heterdaad betrapt :

— Ha ! ha ! ha ! Ik kom juist op tijd !

— Pardon, meneer de agent, u komt net te vroeg !

(Nicole Van Reusel, Mechelen)

●

Een dokter komt bij een zieke boer die juist bezig is een groot glas genever uit te drinken.

— He, vriend ! roept de dokter hem toe. Drink toch dat glas niet leeg, ge weet wel dat het uw grootste vijand is !

— Ja, dat weet ik, antwoordt de boer. Maar de Heilige Schrift leert ons dat wij onze vijanden het meest moeten beminnen !

(Michel Raskin, Turnhout)

BEN JE GELEERD ?

Kies in onderstaande bepalingen tussen a), b) en c) :

1. **Eén deel zuurstof en twee delen waterstof vormen :**
   a) **LUCHT;**
   b) **WATER;**
   c) **NITROGENIUM.**
2. **Een legering van koper en tin heet :**
   a) **BRONS;**
   b) **ALBAST;**
   c) **MESSING.**
3. **Hoe is de naam van het wezen uit de Griekse godenleer, dat half mens en half paard was ?**
   a) **CERBERUS;**
   b) **CENTAURUS;**
   c) **SATIRUS.**
4. **Pleister met water en houtmeel gemengd geeft :**
   a) **MARMOLIET;**
   b) **EBONIET;**
   c) **GIPS of STUK.**

ANTWOORDEN

1. Water. - 2. Brons. - 3. Centaurus. - 4. Gips.

Oplossing kruiswoord N° 326

Horizontaal : REK - SOP - ES - FA - LAP - BOMEN - SEN - EL - SI - PAS - EIK.
Vertikaal : REI - IEP - ES - LA - LOS - NAMEN - PEN - OF - SI - PAN - MIK.

BEN JE REEDS LID ?

INGEZONDEN RAADSELTJES

1. Rood en plat, een leugenblad; 't heeft voor hut een enge nut; veel soldaten in het wit, staan als maten in 't gelid. **(Van Coppenolle Freddy, Gent)**
2. Het is een klein ding. Maar soms bewaakt het een gans huis. Wat is het ? **(Suykerbuyk Pieter, Antwerpen)**

ANTWOORDEN

1. De tong. - 2. De sleutel.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Veranwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
B. Kongo ...	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1957.

De schaar boven en... knippen !

Moeder zal het je niet kwalijk nemen als je haar schaar eens wegsteelt om het vignet nr. 7 van de zesde reeks uit te knippen. Dit vignet staat als altijd op pagina 20. Netjes in het overeenstemmende vakje 7 van je luik plakken !

APESTREKEN

KORTE INHOUD

De troetelaapjes van Ferdie et Mortie haalden zo'n dolle fratsen uit, dat Mickey ze wegjoeg. Maar nu zijn beide neefjes eveneens verdwenen...

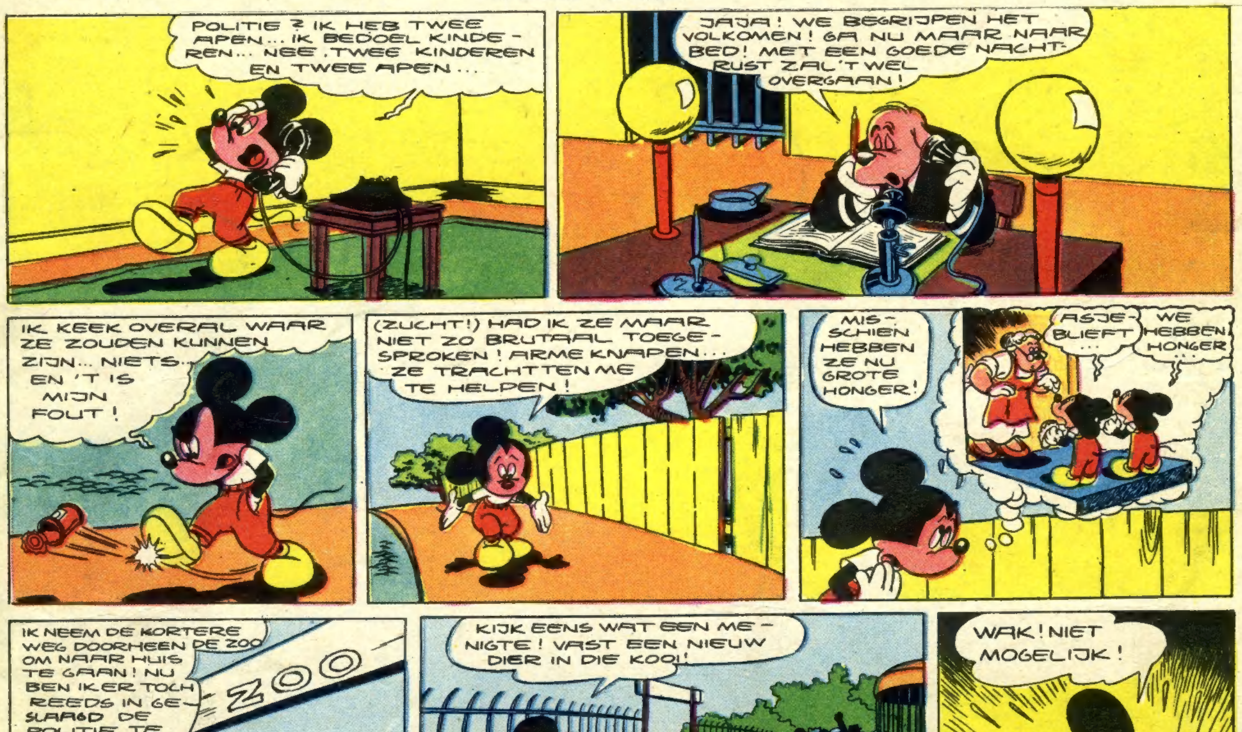

VOLGENDE DONDERDAG : *OPNIEUW*

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.